

tention, som Dansk Folkeparti er enig i, og vi kan dermed støtte lovforslagets vedtagelse.

Charlotte Dyremose (KF):

Da fru Else Theill Sørensen desværre var nødt til at løbe ud ad døren, har jeg lovet på hendes vegne at udtale følgende:

Den ideelle skattelovgivning er klar og utvetydig. Om en sådan skattelovgivning findes, skal jeg ikke kunne sige, men det er i hvert fald ikke i Danmark, den findes. Det siger jeg ikke for at klandre den nuværende skatteminister, for ansvaret for skattelovgivningens manglende klarhed er et ansvar, han må dele med alle tidligere skatteministre og regeringer. Jeg er egentlig helt sikker på, at de alle har gjort deres bedste.

Det lovforslag, vi her står med, er foranlediget af, at der her åbenbart er et område, hvor lovgivningen ikke er tilstrækkelig klar. Lovforslaget skal tydeliggøre, hvordan det skattemæssigt skal behandles, når et selskab køber og efterfølgende annullerer egne aktier. Når jeg bruger ordet tydeliggøre, og når det ord også er brugt i bemærkningerne, er det, fordi såvel som Skatteministeriet som skattemyndighederne er af den opfattelse, at de skattetekniske tab, der kan opstå i forbindelse med køb og annullering af egne aktier, ikke er fradragsberettigede.

Den opfattelse er der rejst tvivl om, og det er på den baggrund, skatteministeren nu fremsætter dette lovforslag til tydeliggørelse af reglerne. Det kan Det Konservative Folkeparti støtte.

Kl. 18.25

Morten Homann (SF):

Jeg synes, det er prisværdigt af skatteministeren at have fremsat det her forslag. Men jeg synes, man skal skrive sig bag øret og notere sig, at hvis ikke det var, fordi SF bakket op af resten af oppositionen havde rejst den her sag og havde peget på det her problem, havde der ikke været noget lovforslag. Så ville det milliardtab, som staten står med risiko for at stå med, have været om muligt endnu større. Så skatteministeren har demonstreret alt andet end rettidig omhu, men bedre sent end aldrig.

Så vil jeg dog sige til skatteministerens forsvaret, at jeg faktisk tror, at det her lovforslag er en ny rekord, når det drejer sig om skattehuller, for der er jo kun gået 2½ år med det her forslag, og så hurtige tror jeg faktisk ikke vi har været før. Så ros til skatteministeren for det.

Der er jo ikke tale om en ny sag. Der er jo tale om et problem, der har været velbeskrevet som

sagt af Skatteministeriets egen arbejdsgruppe med nogle af landets fremmeste eksperter, som beskrev problemet meget nøje i betænkningen fra december 2000 og beskrev løsningen tilsvarende nøje. Så det kan ikke komme som nogen overraskelse, at der er et problem her.

Det viser sig også af de dokumenter, der er oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at der har været opmærksomhed på problemet i Told og Skat, som har bedt ministeriet om at komme med en udmelding om, hvordan man ville fortolke det her.

I mandags i Berlingske Tidende havde advokat Christian Bachmann som tidligere nævnt en meget interessant artikel, hvor han slog nogle af de her ting fast. Han bekræfter netop, at det har været et velbeskrevet problem. Når skatteministeren gentagne gange har forsøgt at forklejne det, der står i betænkningen, med, at det står langt omme, og at det slet ikke er med i executive summary, som det vist hedder, i betænkningen, så er det at omgå virkeligheden meget lemfældigt. Virkeligheden er, at det er et velbeskrevet problem, og at der er en velbeskrevet løsning på det.

Men Christian Bachmann peger i sin artikel fra Berlingske Tidende også på et andet væsentligt problem, nemlig at ministeriets og ministerens forfægtning af, at der er klar gældende ret på området, ganske enkelt ikke holder vand. Der er ikke klar ret på området. Der er en arbejdsgruppe fra ministeriet, som har beskrevet en klar ret, som er det stik modsatte af den, ministeriet så forfægter nu 3½ år senere. Der kører en sag ved Landsskatteretten, som netop skal afklare den gældende ret på området.

Så at påstå at der er klar ret på området er en tilsnigelse. Hvis der skal være nogen klarhed, så er det sådan set, at retstilstanden skulle være den stik modsatte af, hvad skatteministeren påstår, nemlig at der faktisk er en ret til det her fradrag.

Men som sagt ros til skatteministeren for om sider at fremsætte forslaget, og vi kan håbe, at det kan spare skatteyderne for nogle milliarder og begrænse tabet.

Men jeg vil lige knytte et par ganske korte bemærkninger til selve det konkrete lovforslag. For det første er den konkrete udformning ikke helt uden problemer, specielt når det drejer sig om annullering af aktier i forbindelse med fusion. Ofte er en fusion mellem pengeinstitutter en overtagelse, hvor man ved sådan nogle fusioner opkøber hinandens aktier. Den situation skal i